

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตสามารถนำไปสู่จุดมุ่งหมายใด ๆ ที่ปรารถนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่เริ่มพัฒนา การศึกษาจะช่วยยกระดับของสังคมให้สูงขึ้น เพราะการศึกษาเป็นการรวมพลังแห่งอารยธรรม ช่วยสร้างสรรค์บริการใหม่ๆ ให้แก่มนุษย์ เป็นพลังสมองที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ดังประสงค์ (อภิธรรมย์ ณ นคร, 2522)

สำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นเน้นการพัฒนาตัวบุคคลให้มีศักยภาพสูงสุดโดยการสร้างคนให้มีบุคลิกภาพ แต่เดิมในอดีตการศึกษาชั้นสูงจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของบุตรขุนนาง ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ และผู้มีฐานะในสังคม ซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อย ต่อมาความต้องการผลิตคนระดับมัธยมศึกษาเพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศมีเพิ่มมากขึ้น การศึกษาจึงขยายตัวกว้างออกไปทั้งสถาบันอุดมศึกษาระบบปิด สถาบันอุดมศึกษาระบบเปิด และแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Education) เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้ พัฒนาสติปัญญาและความสามารถตามความสามารถ ความต้องการ และความเหมาะสมในหลายๆรูปแบบ

นักจิตวิทยาได้ค้นพบว่ามนุษย์ทุกคนล้วนมีความแตกต่างกันโดยอาจแตกต่างกันทางด้านร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ฯลฯ โดยที่ความแตกต่างเหล่านี้จะมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้

สุรชัย สิกขามณฑิต (2528) กล่าวว่า การให้ความรู้เฉพาะในชั้นเรียนซึ่งครูทำหน้าที่สอน และนักเรียนเรียนตามข้อความรู้ที่ครูมอบให้ไม่ใช่การศึกษาที่ตอบสนองการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพราะนักเรียนจะไม่ใช่นักฟังที่เชื่อทุกอย่างที่ครูบอก และไม่ใช่นักขุ่นทองที่คอยท่องจำคำและลอกเลียนแบบอย่างไร้เหตุผล แต่ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่แสวงหาหนทางและวิธีการในการเรียนรู้เมื่อได้รับโอกาส และอิสระที่จะเรียนตามความสามารถและความสนใจ

การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนอย่างดีจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถไขว่คว้าหาคำตอบในสิ่งที่เขาสงสัย และหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองทุกเวลาที่เขาปรารถนา

วิจิตร ศรีสอาด (2528) ได้กล่าวในวารสารศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาและการพัฒนาประเทศว่า มหาวิทยาลัยเป็นชุมวิชาของสังคม เปรียบเสมือนแหล่งอุตสาหกรรมความรู้ (Knowledge Industry) เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดพลังและความก้าวหน้าทางวิชาการ อีกทั้งยังมีภารกิจสำคัญด้านการพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาการและวิชาชีพ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่จะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับและสนับสนุนการแสวงหาความรู้ในหลาย ๆ รูปแบบด้วย

ฮอฟแมน (Hoffman, 1984) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันชั้นสูง ซึ่งทำหน้าที่ผลิตกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ ให้ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ ดังนั้นจึงมีภาระหน้าที่สำคัญประกอบด้วย

1. หน้าที่ทางด้านการสอน
2. หน้าที่ทางด้านการวิจัย
3. หน้าที่ทางด้านการบริการทางวิชาการ
4. หน้าที่ทางด้านการถ่ายทอดรักษาวินัยธรรม

จากหน้าที่อันสำคัญดังกล่าวข้างต้น สถาบันอุดมศึกษาทั้งหลายจึงควรอยู่ในสภาพพร้อมที่จะเอื้ออำนวยให้การผลิตกำลังคนระดับสูงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ชัยสงค์ พรหมวงศ์ (2520) ได้ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ กล่าวคือ

1. ความมุ่งหมาย
2. ปรัชญา
3. หลักสูตร
4. กระบวนการเรียนการสอน
5. การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาช่วยปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษา

จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า การจัดการศึกษาโดยมีงานบริหารและงานวิชาการเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการนำวัสดุอุปกรณ์

และวิธีการทางนวัตกรรมการศึกษาหรือเทคโนโลยีการศึกษามาร่วมด้วย จึงจะช่วยให้งานทั้งระบบเกิดผลสัมบูรณ์อย่างแท้จริง

สุปรียา สุธรรมชาวีกุล (2533) กล่าวว่า การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายความเป็นเลิศทางวิชาการได้ ต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ 5 ประการ คือ

1. นักศึกษา
2. ครู อาจารย์
3. ผู้บริหาร
4. แหล่งทรัพยากรด้านการเรียนการสอน
5. การบริการ

จากองค์ประกอบดังกล่าว แหล่งทรัพยากรด้านการเรียนการสอน นับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หากขาดแหล่งข้อมูลที่ดีแล้ว นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ก็ไม่สามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางการเรียน การสอน วิชาการ หรือแม้แต่การบริหารได้

แหล่งวิทยาการที่รู้จักกันโดยทั่วไปในสถานศึกษาและถือว่าเป็นหัวใจของระบบการศึกษา มาทุกยุคทุกสมัยก็คือ ห้องสมุด (อาทร ชนเห็นชอบ, 2530) เพราะเขียนพร้อมด้วยหนังสืออ้างอิง เอกสาร ตำรา และวารสารต่างๆ ซึ่งจัดอยู่ในรูปแบบของสรรพวิชาจากภาษาที่สื่อสารด้วยตัวอักษร มีหน้าที่ให้บริการแก่บุคคลต่าง ๆ 5 กลุ่ม คือ

1. นิสิต นักศึกษา ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับการศึกษาต่าง ๆ
2. อาจารย์ที่ทำการสอนและวิจัย
3. ข้าราชการและเจ้าหน้าที่
4. ครอบครัวของนิสิต นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่
5. บุคคลที่อยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย (ลมน รัตตากร, 2529)

นอร์แมน (Norman Higham, 1976) กล่าวว่า ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเป็นที่ดึงดูดใจแก่บุคคลที่ใช้บริการด้วยเหตุผลต่างๆ กัน นิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยหนึ่ง อาจพึงพอใจในการไปใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัยอื่นที่ใหญ่กว่า สะดวกสบายมากกว่า และสามารถค้นหาข้อมูลได้มากกว่าที่ตนต้องการ

ผู้ที่ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมหรือวงการค้า อาจมาใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัย ในการทำวิจัยศึกษาค้นคว้า นิสิตนักศึกษาที่เคยเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยหนึ่งๆ มักกลับมาใช้บริการ ทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยเดิมของตน เอกลักษณ์ที่สนใจในสาขาวิชาด้านต่างๆ และผู้ที่เรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ตลอดจนสถาบันการวิจัยต่าง ๆ ล้วนมีความจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลจากห้องสมุด ทั้งสิ้น (Rutherford D. Rogers and David C. Weber, 1976.)

แต่เมื่อวิวัฒนาการของมนุษย์ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ มีการคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ประเทศชาติจึงต้องการคนในระดับมัธยมศึกษาที่มีสติปัญญาสูงและมีความรู้ เพื่อให้สามารถติดตามแก้ปัญหาและมีวิวัฒนาการก้าวหน้าทันอารยประเทศ มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสติปัญญาแก่สมาชิกในสังคมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (ไพฑูริย์ สีนลาวัฒน์, 2525) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทางด้าน วิชาการและเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีทางการศึกษา การบริหาร การจัดการ การวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ ได้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว จึงเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่จะต้องติดตาม และทำความเข้าใจ เพื่อถ่ายทอดความเจริญก้าวหน้าเหล่านั้นมา เป็นประโยชน์ของการศึกษาของประเทศ เพื่อการตัดแปลงและปรับปรุงความรู้ที่มีอยู่ให้ก้าวทัน มาตรฐานสากล ตลอดจนเพื่อสร้างพื้นฐานในการบุกเบิก ริเริ่มทางวิชาการและนวัตกรรมทาง การศึกษา และความรู้ใหม่เฉพาะศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับสังคมปัจจุบันและสังคมยุคใหม่ในอนาคต (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533)

เพื่อการพัฒนาที่คึกคักในวงการศึกษาก็ได้มีการจัดศูนย์วิทยบริการขึ้นเป็นแหล่งทรัพยากร ข้อมูล มีการให้บริการนอกเหนือไปจากข้อมูลประเภทเอกสารตำราที่ปรากฏในห้องสมุดทั่วไปโดย นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา (Educational Innovation and Technology) ผสมผสานเข้าไว้ทำให้แหล่งทรัพยากรทางการศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สุนันท์ ปัทมาคม (2523) กล่าวว่า แหล่งวิชาการความรู้อันสำคัญที่สถาบันการศึกษา ทุกระดับชั้นน่าจะให้ความสนใจและสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งในวงการศึกษาไทย คือ ศูนย์วิทยบริการ ซึ่งคำนี้แม้อาจจะทำให้รู้สึกว่าเป็นคำใหม่ เป็นสถาบันใหม่ ที่ดูเหมือนจะไม่เคยได้ยินกันมาก่อน แต่ แท้ที่จริงแล้วลักษณะบางอย่างของศูนย์วิทยบริการในบ้านเมืองของเรา ได้เกิดขึ้นนานแล้ว แต่มีอยู่ ในลักษณะที่แยกกัน ถ้าพูดถึงห้องสมุดเราจะพบว่าในสถาบันการศึกษาเกือบทุกแห่งมีกันอยู่แล้ว หรือ ถ้าพูดถึงศูนย์โสตทัศนศึกษา หรือศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ก็จะมีกันมานานแล้วและมี อยู่หลายที่ สถาบัน ศูนย์วิทยบริการจึงเป็นการประสมคักรวมหน่วยงานทั้ง 2 เข้าด้วยกัน โดย

คำนึงถึงผู้ใช้เป็นหลัก ฉะนั้น หน้าท่อนสำคัญของศูนย์วิทยบริการจึงเป็นสถานที่เก็บรวบรวมเอาวัสดุที่ใช้ในห้องสมุดและศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาเข้าด้วยกัน เรียกได้ว่า ศูนย์วิทยบริการคือแหล่งที่จะสร้างเสริมประสิทธิภาพในการศึกษาให้มากที่สุด และอาจมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป โดยอาจไม่ใช่คำว่า ศูนย์วิทยบริการก็ได้

นักการศึกษากล่าวถึงแหล่งทรัพยากรความรู้ ซึ่งรวมงานห้องสมุด งานโสตทัศนศึกษา และงานบริการด้านอื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เรียกรวมเป็นชื่อภาษาอังกฤษว่า Resource Center หรืองานบริการทางวิชาการที่เกี่ยวกับการจัดแหล่งความรู้ แหล่งข้อมูล ข้อเสนอแนะ รวมทั้งการผลิต และจัดหาสื่อการสอนทั้งประเภทวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความรู้และงานบริการด้านอื่นๆ ภายใต้ชื่อต่างๆ กัน อาทิ ศูนย์บรรณสารสนเทศ (Documentation and Information Center) ศูนย์เอกสาร (Information Center) ห้องสมุดเสียงและฟิล์ม (Sound and Film Library) ศูนย์วัสดุการศึกษา (Instructional materials Center) ฯลฯ (วารสาร วิทยบริการ, 2522)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตเป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ใจกลางด้านอุตสาหกรรม และชุมชนชานเมือง มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้พื้นฐานทางปัญญา สามารถแสวงหาวิชาความรู้สมัยใหม่และปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. พัฒนาโครงการบริหารและแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัย ให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายตามแผนการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. พัฒนาคุณภาพของนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรในมหาวิทยาลัย ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม และตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง มหาวิทยาลัย และสังคมโดยรวม
3. เร่งพัฒนาให้เป็นสถาบันการศึกษาเพื่อค้นคว้า วิจัย ให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ ทั้งทางด้านสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

ลักษณะของแหล่งทรัพยากรความรู้ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตมีอยู่ในปัจจุบัน เป็นเพียงห้องสมุดขนาดเล็กและงานโสตทัศนศึกษาที่มีขอบเขตความรับผิดชอบไม่มากนัก แยกกันอยู่คนละอาคาร แหล่งทรัพยากรความรู้ดังกล่าวสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่เมื่อการจัดการศึกษาที่ศูนย์รังสิตขยายตัวเพิ่มมากขึ้น มีคณะและหน่วยงานใหม่เพิ่มขึ้น แหล่งทรัพยากรความรู้ที่มีอยู่เดิมจึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้

อีกต่อไป อาจารย์ ข้าราชการ นักศึกษา ตลอดจนประชาชนบริเวณใกล้เคียง เมื่อต้องการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูล จำต้องเดินทางไปค้นคว้าจากมหาวิทยาลัยที่มีการให้บริการที่ดีกว่าในย่านใจกลางเมือง สิ้นเปลืองทั้งค่าใช้จ่ายและเวลาที่สูญเสียไปโดยใช่เหตุ และไม่สามารถแน่ใจได้ว่าจะมีแหล่งทรัพยากรความรู้ตามที่ต้องการหรือไม่ ก่อให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย และเกิดผลเสียหายต่อทรัพยากรบุคคลซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ

ในแผนพัฒนาด้านกายภาพของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต (ปี 2535-2544) ได้กำหนดให้มีโครงการจัดตั้งศูนย์วิทยบริการขึ้นที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรความรู้ที่มีความพร้อมทางวิชาการโดยจะให้บริการอาจารย์ นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับจัดดำเนินการให้สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความต้องการของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
2. เปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์ ระหว่างคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์เกี่ยวกับศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
3. เปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษา ระหว่างคณะนิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

คำถามในการวิจัย

1. อาจารย์มีความต้องการศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตหรือไม่ ในระดับใด

2. นักศึกษามีความต้องการศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต หรือไม่ ในระดับใด

3. อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และ แพทยศาสตร์ มีความต้องการศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต แตกต่างกันหรือไม่

4. นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ วิศวกรรมศาสตร์ มีความต้องการศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต แตกต่างกันหรือไม่

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ อาจารย์ และนักศึกษา อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่มีสถานภาพปัจจุบันเป็นอาจารย์สังกัดคณะที่จัดตั้ง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต รวม 3 คณะ คือ

- (1) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (2) คณะวิศวกรรมศาสตร์
- (3) คณะแพทยศาสตร์

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีสถานภาพปัจจุบันเป็นนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ของทุกคณะ และชั้นปีสูงของคณะที่จัดตั้ง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 ของทุกคณะ ได้แก่

- (1) คณะนิติศาสตร์
- (2) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
- (3) คณะรัฐศาสตร์
- (4) คณะเศรษฐศาสตร์
- (5) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
- (6) คณะศิลปศาสตร์
- (7) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
- (8) คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
- (9) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (10) คณะวิศวกรรมศาสตร์

นักศึกษาชั้นปีสูงของคณะที่จัดตั้ง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ได้แก่

- (1) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - (2) คณะวิศวกรรมศาสตร์
2. ความต้องการที่ศึกษา เป็นความต้องการในด้านต่างๆ ต่อไปนี้
- 2.1 คอมพิวเตอร์เครือข่าย
 - 2.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
 - 2.3 ห้องบริการ
 - 2.4 ความต้องการด้านกายภาพ
 - 2.5 บริการให้คำปรึกษาจากบุคลากรเทคโนโลยีการศึกษา

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างถือว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างอาจารย์ในคณะเดียวกัน และไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาในคณะเดียวกัน อาจารย์และนักศึกษาในคณะเดียวกัน ทุกคนมีโอกาสถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ศูนย์วิทยบริการ หมายถึง หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ที่ดำเนินงานและให้บริการด้านข้อมูล ข้อสนเทศ วัสดุทัศนวัสดุและอุปกรณ์ ตลอดจนวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้
2. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่มีสถานภาพปัจจุบันเป็นอาจารย์สังกัดคณะที่จัดตั้ง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีสถานภาพปัจจุบันเป็นนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ของทุกคณะและชั้นปีสูงของคณะที่จัดตั้ง ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบความต้องการของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับความต้องการการได้รับบริการจากศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
2. เป็นแนวทางในการจัดตั้งศูนย์วิทยบริการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิตที่จะมีขึ้น